

İnsan Sorumlulukları Evrensel Beyannamesi

InterAction Council tarafından önerilmiştir, 1997

Giriş

Mademki, insanlığın tüm üyelerinin doğasında mevcut ve devrolunamaz, eşit haklarının tanınması dünyada özgürlük, adalet ve barışın temelini oluşturur ve görev veya sorumlulukları içerdiğini tanır,

Mademki, sadece haklar üzerinde ısrar çatışma, bölünme ve sonsuz anlaşmazlıklara, insan sorumluluklarının ihmali kanundışılığa ve kaosa yol açabilir,

Mademki, yasaların hakim olması ve insan haklarının ileri götürülmesi erkek ve kadınların adaletli davranmaya hazır olmasına bağlıdır,

Mademki, global sorunlar global çözümler gerektirmektedir ve bunlar sadece tüm kültürler ve toplumlar tarafından saygı duyulan fikirler, değerler ve normlar aracılığıyla başarılabilir,

Mademki, tüm insanlar, bilgileri ve kabiliyetleri dahilinde, kendi ülkelerinde ve global çapta daha iyi bir sosyal düzen teşvik etmelidirler ve bu amaca sadece yasalar, tarifler ve anlaşmalarla ulaşılamaz,

Mademki, insanlığın ilerleme ve iyileştirme arzusu, sadece üzerinde anlaşmaya varılmış değer ve standartların tüm halklara ve kurumlara her zaman uygulanması ile gerçekleştirilebilir.

Şimdi, dolayısıyla,

Genel Kurul

İnsan Sorumlulukları Evrensel Beyannamesini tüm halklar ve uluslar için ortak bir standart olarak ilan eder. Şöyle ki, her birey ve toplumun her organı, Beyannameyi devamlı göz önünde bulundurarak, toplumların gelişimine ve tüm üyelerinin aydınlatılmasına katkıda bulunacaklar. Biz dünya halkları, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nde ilan edilen; insanların şerefini, onların devrolunamaz özgürlük ve eşitliklerini, birbirleri ile dayanışmalarını bütünüyle kabul etme ilkelerini böylece yineler ve bağlılığımızı güçlendiririz. Bu sorumlulukların bilincinde olma ve kabul etme tüm dünyada öğretilmeli ve ileri götürülmelidir

İnsanlığın Temel İlkeleri

Madde 1

Her birey, cinsiyet, etnik köken, sosyal statü, siyasi görüş, dil, yaş, milliyet veya din farkı gözetmeksizin, herkese insaniyetli davranmak sorumluluğu ile yükümlüdür.

Madde 2

İnsaniyetli olmayan davranışlara hiç kimse destek vermemelidir. Herkes, diğerlerinin şeref ve haysiyetine hürmet için çaba harcamakla yükümlüdür.

Madde 3

Hiç bir kişi, grup veya örgüt, devlet, ordu veya polis iyilik ve kötülüğün üzerinde değildir. İnsanlar, ahlaki standartlara tabidir. Herkes her şeyde iyiliği geliştirmek ve kötülüğün önüne geçmekle yükümlüdür.

Madde 4

Vicdan ve mantık sahibi herkes, dayanışma ruhu içinde, birbirlerine karşı, ailelere ve toplumlara, ırklara, uluslara ve dinlere karşı sorumluluk kabul etmelidir. Sana yapılmasını istemediğin şeyi başkalarına yapma.

Şiddete Başvurmama ve Yaşama Saygı

Madde 5

Her birey, yaşama saygı göstermekle yükümlüdür. Hiç kimsenin başka birini yaralama, işkence yapma veya öldürme hakkı yoktur. Bu, bireylerin ve toplumların meşru müdafaa hakkını dışlamaz.

Madde 6

Devletler, gruplar veya bireyler arasındaki uyuşmazlıklar, şiddete başvurmadan çözümlenmelidir. Hiçbir hükümet, soykırım ve terörizme katılmamalı ve göz yummamalı, kadın, çocuk veya herhangi bir si vi li, savaş aracı olarak suistimal etmemelidir. Her vatandaş ve kamu görevlisi, şiddete başvurmadan, barışçı şekilde hareket etmekle yükümlüdür.

Madde 7

Her birey son derece değerlidir ve koşulsuz olarak korunmalıdır. Hayvanlar ve doğal çevre de korunmaya muhtaçtır. Tüm insanlar, dünyanın havasını, suyunu ve topraklarını, şimdiki ve gelecek kuşaklar adına korumakla yükümlüdür.

Adalet ve Dayanışma

Madde 8

Her birey, doğru, namuslu ve adil davranmakla yükümlüdür. Hiçbir kişi veya grup, başka bir kişiyi veya grubu soymamalı, keyfi olarak mülkünden etmemelidir.

Madde 9

Gerekli araçlar sağlandığı zaman, herkes, fakirliğin, iyi beslenmemenin, ihmalkârlığın ve eşitsizliğin üstesinden gelmesi için ciddi çaba harcamakla yükümlüdür. Tüm halklara haysiyet, özgürlük, güven ve adalet sağlayabilmek için tüm dünyada kalkınma devamlı olarak ileri götürülmelidir.

Madde 10

Herkes gayretle çalışarak yeteneklerini geliştirmekle yükümlüdür. Eğitim ve anlamlı bir iş konusunda eşit imkânlarla sahip olmalıdırlar. İhtiyaçlı, dezavantajlı, sakat ve diskriminasyon kurbanlarına herkes destek vermelidir.

Madde 11

Tüm mülkiyet ve zenginlik, adalete uygun olarak ve insanlığın gelişmesi için sorumlu bir şekilde kullanılmalıdır. Ekonomik ve siyasi güç hükmetme aracı olarak ele alınmamalı, ekonomik adalet ve sosyal düzenin hizmetinde olmalıdır.

Doğruluk ve Hoşgörü

Madde 12

Herkes doğru söylemek ve hareket etmekle yükümlüdür. Ne kadar yüksekte ve güçlü olsa da, hiç kimse yalan söylememelidir. Mahremiyet hakkına, kişisel ve mesleki gizliliğe saygı gösterilmelidir. Hiç kimse, her zaman, herkese, gerçeğin tümünü söylemekle yükümlü değildir.

Madde 13

Hiç bir politikacı, kamu görevlisi, işadamı, bilim adamı, yazar veya sanatçı, genel ahlak standartlarından muaf değildir. Müşterilerine karşı özel görevleri bulunan doktorlar, avukatlar ve diğer meslek sahipleri de muaf değildirler. Mesleki ve diğer ahlaki normlar, doğruluk ve adalet gibi genel standartların önceliğini yansıtmalıdır.

Madde 14

Medyanın kamuoyunu bilgilendirme, toplumun kurumlarını ve hükümetin çalışmalarını eleştirme özgürlüğü, adil bir toplum için yaşamsaldır. Basın özgürlüğü, doğru ve isabetli haber verme sorumluluğunu beraberinde taşımaktadır. İnsanı küçük düşüren ve şerefi ile oynayan sansasyonel haberlerden her zaman sakınılmalıdır.

Madde 15

Din özgürlüğü garanti edilirken, din temsilcilerinin, başka inançtan olanlara karşı önyargı ifade edilmesi ve diskriminasyon yapılmasını engelleme konusunda özel sorumlulukları vardır. Onlar nefreti, fanatizmi ve dini savaşları teşvik etmemeli ve meşrulaştırmamalıdır. İnsanlar arasında karşılıklı saygı ve hoşgörüyü teşvik etmelidirler.

Karşılıklı Saygı ve Ortaklık

Madde 16

Tüm erkekler ve kadınlar, birbirlerine saygı gösterme ve partnerlikte anlayış gösterme sorumluluğuna sahiptirler. Hiç kimse diğerini cinsi sömürüye veya bağımlılığa tabi tutmamalıdır. Çiftler, birbirlerinin refahı konusunda ihtimam gösterme sorumluluğunu kabul etmelidir.

Madde 17

Kültürel ve dini çeşitliliği içinde, evlilik sevgi, sadakat ve affetmeyi gerektirir ve güvenliği garanti ile karşılıklı desteği amaçlamalıdır.

Madde 18

Mantıklı aile planlaması her çiftin sorumluluğudur. Ebeveynlerle çocuklar arasındaki ilişki karşılıklı sevgi, saygı, anlayış ve endişeyi yansıtmalıdır. Hiç bir ebeveyn veya başka yetişkin, çocukları sömürmemeli, suistimal ve kötü muamele etmemelidir.

Sonuç

Madde 19

Bu Beyannamedeki hiç bir şey herhangi bir devlete, gruba veya kişiye, bu Beyannamede ve 1948 yılında kabul edilen İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nde ortaya konan sorumlulukların, hakların ve özgürlüklerin herhangi birini yıkacak bir faaliyette bulunma veya eylem yapma hakkı verdiğini ima ettiği şeklinde yorumlanamaz.